732/05

Den 5. december 2005 blev i sag nr. 65.764:

xxxxxx xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx x
xxxx xxxxx

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der via Dansk Sø-Restaurations Forening har heltidsulykkesforsikring i PFA Pension, klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at udbetale hende erstatning i forbindelse med en arbejdsulykke, der indtraf den 29/5 2000.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klagerens krav er forældet.

Klagerens advokat har i skrivelse af 29/12 2004 til nævnet anført:

> "Skaden skete som følge af et fald, hvorefter klager slog nakken ned i en bordkant, idet hun samtidig også slog ryg og hoved.
>
> Ulykken blev anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen som en arbejdsskade.
>
> Klager blev i forbindelse med sin sygemelding sendt i forskellige arbejdsprøvningsforløb. Hun var i en periode fra 2001 til 2002 tilknyttet Reva-centeret S., hvor hun både fik råd og vejledning omkring fysisk træning, samt blev sendt i arbejdspraktik m.v.

I den forbindelse blev klager undersøgt af speciallæge, Professor, dr. med, C.K., der til brug for kommunens behandling af klagers sag udfærdigede speciallægeerklæring af 16. oktober 2001. …

Sammenfattende anfører dr. med C.K. om klagers tilstand, at '*... synes skadelidte at have været udsat for 2 alvorlige traumer for 5 år siden, hvor skadelidte slog hovedet og var bevidstløs, havde commotio-symptomer og igen den 29.05. 00, hvor skadelidte faldt ned og slog nakken i bordkant. Herefter nakkesmerter, skuldersmerter og hovedpine samt tendens til hukommelsessvækkelse. Klarer sig nogenlunde såfremt der gives mulighed for afspænding og intermitterende hvile i jobtræning, hvor skadelidte ikke belastes hårdt. Angiver at være hukommelsessvækket. Virker særdeles motiveret for at genoptage en eller anden form for arbejde. Der er således også sket en klar bedring gennem de sidste 5 måneder, og der findes ingen sikre neurologiske udfald. Det synes således rimeligt at antage, at skadelidte kan genoptage lettere arbejde på flekstid, såfremt dette sker under passende hensyntagen til behov for konservativ behandling med terapi og afspænding. Det skønnes således sandsynligt at skadelidte har symptomer efter kombineret whiplash læsion og følger efter hjernerystelse. Sagen kan afgøres. Yderligere scanning skønnes ikke nødvendig og skadelidtes hukommelsessvækkelse skønnes at være så lille, at neuropsykologisk undersøgelse ikke er nødvendig.*'

Arbejdsskadestyrelsen traf efter afslutningen af ovenfor beskrevne arbejdsprøvningsforløb i 2002 afgørelse i sagen for så vidt angår spørgsmålet om sagsøgerens krav på godtgørelse for varigt mén, hvilket skete ved afgørelse af 19. november 2002 …

I henhold til afgørelsen fastsattes klagers varige mén til 8 %.

Forældelsen

I henhold til forsikringsaftalelovens § 29 forældes krav i henhold til aftalen ved udgangen af kalender året 2 år efter at den sikrede har fået kendskab til at vedkommende har et krav og at dette er forfaldent til betaling.

PFA Pension anfører i afgørelsen af 3. december 2004, jf. vedlagte bilag … at '*I dit tilfælde har vi vurderet, at du i tiden efter hændelsen og i hvert fald ved udfærdigelse af speciallægeerklæringen i oktober 2001 har haft kendskab til både skadens følger og et eventuelt krav.*', hvorefter PFA betragter klagers krav på erstatning forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29.

I henhold til forældelsesreglen i forsikringsaftalelovens skal to betingelser være opfyldt, førend forældelsesfristen begynder at løbe. For det første skal forsikringstageren være bekendt med at have et krav, og vedkommende skal også være bekendt med, at kravet er forfaldent til betaling.

I henhold til bestemmelsen og praksis på området beror vurderingen af, hvornår en forsikringstager er bekendt med ovenstående på et konkret og individuelt skøn.

For klagers vedkommende blev hun først i løbet af 2002 efter afslutningen af ovenfor beskrevne arbejdsprøvningsforløb og reelt først ved modtagelsen af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse i november 2002, jf. …, bekendt med, at hun havde lidt en varig skade, og at kravet var forfaldent.

I den forbindelse skal jeg med henvisning til PFA Pensions begrundelse samt i øvrigt professor, dr. med C.K.'s erklæring af 16. oktober 2001, … fremhæve, at klager netop til C.K. beskriver sin tilstand som på daværende tidspunkt i bedring. Hun var således i 2001 ikke bevidst om, at hun måtte have lidt et mén af varig karakter, der kunne give adgang til ydelser fra en ulykkesforsikring.

Til yderligere belysning af dette forhold skal det oplyses, at klager tillige har tegnet en privat ulykkesforsikring i Tryg, hvortil der sket anmeldelse samtidig med anmeldelsen til PFA. Tryg har i december 2004 udbetalt klager erstatning i henhold til forsikringsaftalen.

Jeg skal på baggrund af ovenstående gøre gældende, at min klients krav på forsikringsydelse i henhold til forsikring for ulykke tegnet i PFA Pension ikke er forældet, idet jeg i øvrigt skal stille krav, at hendes krav på ydelser forrentes i overensstemmelse med forsikringsaftalelovens § 24."

Selskabet har ved skrivelse af 18/1 2005 til nævnet redegjort for sin afgørelse således:

"Vi har den 2. november 2004 modtaget en skadeanmeldelse, hvoraf det fremgår at B.K.A. den 29. maj 2000 er kommet til skade på arbejdspladsen. Med anmeldelsen var kopi af Arbejdsskadestyrelsens afgørelser fra henholdsvis den 19. november 2002 og 14. juni 2004 samt speciallægeerklæringen fra den 16. oktober 2001 fra professor, dr. med. C.K. …

Det fremgår af speciallægeerklæringen, at B.K.A. i oktober 2001 har følt sig hukommelsessvækket, koncentrationssvækket og træt. Det fremgår ligeledes at lægen skønner det sandsynligt, at skadelidte har symptomer efter kombineret whip-lash læsion og følger efter hjernerystelse. Samtidig skriver lægen, at sagen på det tidspunkt kan afgøres.

Da B.K.A. således allerede i oktober 2001 har haft kendskab til både skadens følger og et eventuelt krav, mener vi at kravet i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29 er forældet med udgangen af 2003.

Vi ønsker derfor at fastholde vores afslag, som er begrundet i den 2-årige forældelsesregel."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 11. Forældelse**

Krav, der er begrundede i forsikringsaftalen, forældes i henhold til forsikringsaftalelovens § 29."

Nævnet udtaler:

Nævnets flertal (3 medlemmer) finder, at det ikke ved lægeerklæringen af 16/10 2001 var fuldt afklaret, om klageren ved ulykken i maj 2000 var påført en varig skade, der kunne give anledning til krav mod selskabet. Dette blev i den foreliggende sag først endelig afklaret ved Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 19/11 2002. Flertallet finder det således ikke tilstrækkeligt godtgjort, at kravet mod selskabet var forfaldent før udgangen af 2001. Kravet er herefter ikke forældet ved sagens indbringelse for nævnet.

Nævnets mindretal (2 medlemmer) finder, at der i lægeerklæringen af 16/10 2001 er tilstrækkelige holdepunkter for at anse kravet mod selskabet for forfaldent på dette tidspunkt, og at kravet dermed er forældet ved udgangen af 2003.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, PFA Pension, skal anerkende, at kravet mod selskabet ikke er forældet, og skal fortsætte sagens behandling på dette grundlag.

J. Hermann